

overfor sit eget Værk og dets Skæbne. Som Svar paa det Ekspresbrev, hvori Ivan under Triumfanfarer meddelte ham, at det nu var lykkedes at vinde Max Bernhardt for hans Sag, og at et Konsortium snart vilde være under Dannelse, havde han bare skrevet: »Der drog engang en Mand fra den By Jerico, og han faldt imellem Røvere«.

. . . Først en Stund efter, at de andre Herrer var bleven samlede, indfandt Max Bernhardt sig. Han kom fra et Kontorværelse ved Siden af, hvor han havde haft en Sammenkomst med nogle andre Herrer om en anden vigtig Sag, og bad kort de Tilstedeværende tage Plads.

De sædvanlige Tegneruller, Kort, Overslagsberegninger o. s. v. var i Forvejen bleven fremlagt paa Bordet, hvorom man nu i Stilhed anbragte sig. Max Bernhardt meddelte, at de Forhandlinger, der siden det forrige Møde var bleven ført med de forskellige Lodsejere paa »Langlien« og Besidderne af de øvrige nødvendige Arealer omkring Hjertingbugten, havde givet det Resultat, at Købet naarsomhelst kunde gaa i Orden og paa Vilkaar, der maatte kaldes meget fordelagtige. Derimod var det uheldigvis ikke lykkedes Hr. Salomon at bilægge den Tvist mellem Oberst Bjerregrav og Hr. Sidenius, der foreløbig dannede en Hindring for den førstes Medvirken. Der maatte derfor nu tages bestemtere Stilling til dette Spørgs-